अष्टोत्तरसहस्रं यः पयोभिर्हिनशो हुनेत् ।
पतङ्गगोगणैराढ्यो दशार्णेनैव वा विधिः ॥ ३६ ॥
स नरो वासुदेवो हन् डेन्तश्च भगवत्पदं ।
श्रीगोविन्दपदं तद्वद्वादशार्णोऽयमीरितः ॥ ३७ ॥
मनुर्नारदगायत्रीकृष्णर्ष्यादिरथाङ्गकं ।
एकाक्षिवेदभूतार्णैः समस्तैरपि कल्पयेत् ॥ ३८ ॥
वन्दे कल्पद्रुममूलाश्रितमणिमयसिंहासने सन्निविष्टं
नीलाभं पीतवस्त्रं करकमललसच्छङ्खवेणुं मुरारिं ।
गोभिः सप्रसवाभिर्वृतममरपतिप्रौढहस्तस्थकुम्भ-
प्रच्योतत्सौधधारास्नपितमभिनवाम्भोजपत्राभनेत्रं ॥ ३९ ॥
ध्यात्वैवमच्युतं जप्त्वा रविलक्षं हुनेत्ततः ।
दुग्धैर्द्वादशसाहस्रं दिनशोऽमुं समर्च्चयेत् ॥ ४० ॥
गोष्ठे प्रतिष्ठितं वापि गेहे वा प्रतिमादिषु ।
समस्तपरिवाराञ्चास्ताः पुनर्विष्णुपार्षदाः ॥ ४१ ॥
द्वाराग्रेऽवनिपीठेऽर्च्याः पक्षीन्द्रश्च तदग्रतः ।
चण्डप्रचण्डौ प्राग्दोहविधातारौ च दक्षिणे ॥ ४२ ॥
जयः सविजयः पश्चाद्बलप्रबल उत्तरे ।
ऊर्द्ध्वे द्वारि श्रियं श्रेष्ठान् द्वार्य्यतान् युग्मशोऽर्चयेत् ॥ ४३ ॥
पूज्यो वास्तुपुमांस्तत्र तत्र द्वाःपीठमध्यतः ।
द्वारान्तपार्श्वयोरर्च्या गङ्गा च यमुना नदी ॥ ४४ ॥
कोणेषु विघ्नं दुर्गाञ्च बाणीं क्षेत्रेशमर्चयेत् ।
अर्च्चयेद्वास्तुपुरुषं वेश्ममध्ये समाहितः ॥ ४५ ॥